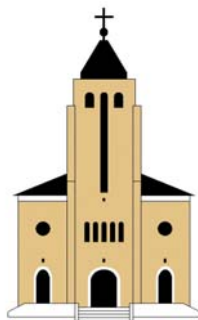

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2009/1. SZÁM • FEBRUÁR 1.

KRISZTUS TESTE...

Don Boscora emlékezünk ma, erre a kiváló emberre, aki oly sok fiatal szívét megérintette, s Krisztushoz vezette.

Mint tudjuk, Don Bosconak több, igen jelentős álma volt. Az egyikben az egyház hajóját látta, amint viharban, ellenséges hajók között vergődik. Két oszlop jelenti a reményt, amihez ki lehet kötni a hajót; az egyiken Mária alakja látható, a másikon az Eukarisztia, Krisztus teste. Don Bosco számára világos volt, hogy nagy bajban „kiköthetjük” magunkat az Eukarisztiához, hiszen a szentáldozás erősít, táplál, gyógyít minket. Krisztus testét magunkhoz véve, mi is egyre inkább krisztusivá – kereszténnyé válunk. Igazán kereszténynek lenni pedig nagyon jó! Emberségünk igazi kibontakozása ez, hiszen maga Jézus Krisztus az, akiben a mi mennyei Atyánk feltárta milyen végtelen gazdag és milyen magasztos az a hivatás, amit nekünk szán, ami emberségünkben rejtve van, és aminek megvalósulása soha el nem múló örömmel fog betölteni minket.

Munkálja bennünk a gyakori szentáldozás ezt a növekedést, ezt a kibontakozást! Töltse el szívünket, lelkünket, egész emberségünket Krisztus ereje! Itasson át lényünk legmélyéig az ő szeretete! Váljon le rólunk mindaz, ami fölösleges, hogy a tiszta, krisztusi emberségünk tündöklő ragyogásban, a Szentlélektől átízítva, Isten tenyerén elpihenhessen, és szeretetben a többi „krisztusinak” igaz társa legyen!

„Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért... Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, s feltámasztom az utolsó napon. A testem ugyanis valóságos étel, s a vérem valóságos ital. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az bennem marad, én meg benne.” (Jn 6, 51.54-56)

C. Zs.

XVI. Benedek pápa jubileumi **Szent Pál-évet** hirdetett meg 2008. június 28-tól 2009. június 29-ig az apostol születésének 2000. évfordulója alkalmából. A Szentaty a Szent Pál évet meghirdető beszédében három fő gondolatot emelt ki az apostol életéből: a Krisztusnak való teljes önátadását, a görög szellemiség és az evangéliumi igazság harmonikus egybekapcsolását és végül az Egyház egységéért való fáradhatatlan erőfeszítését.

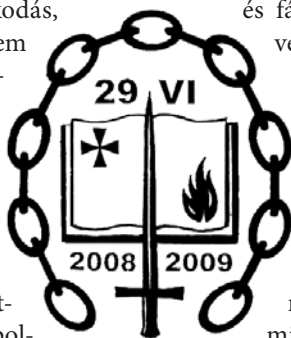
A **MUSTÁRMAG** is szeretne kapcsolódni a Szent Pál-évhez, ezért a következő számokban egy-egy páli levelet fogunk bemutatni.

A KORINTUSIAKNAK ÍRT ELSŐ LEVÉL

Pál apostol első korintusi levelét efezusi fogásából való szabadulása után írta 55-56 táján. Korintus tartományi székhely ezekben az években. A Földközi-tengernek egyik legfontosabb kikötővárosa, kereskedelmi központja volt. Lakossága nagyon vegyes, görögök, rómaiak és zsidó telepések lakták. Itt alapított keresztény közösséget az apostol. A közösség életén megmutatkozott az erkölcsstelen kereskedőváros hatása. Gyakori volt a hívek között a viszálykodás, anyagiasság és a botrányok sem kerültek el őket. Megkeresztelkedésük mit sem változtatott életükön, szokásaikon. Legsúlyosabb probléma az egység és egyetértés hiánya, ami nemcsak a mindennapi életükben, de a hit és az evangélium területén is megmutatkozott. Egyesek Pál, mások Apolló vagy Péter hívei akartak lenni. E problémák késztették az apostolt levelének megírására, aki nem rejti el neheztelését, indulatát a hívek iránt, hanem megfeddi őket. Még átok is elhangzik a levél befejezésében. („Aki az Urat nem szereti, átkozott legyen!”) A szeretetlenség, pártoskodás késztette az apostolt ilyen kemény szavak-

ra. Pálnak mindig különös gondja volt az egység fenntartása. Ezért arra kéri a híveket, hogy őrizzék meg az egységet a gondolkodásban és a meggyőződésben. Az egyház egysége Krisztusban áll fenn. A Krisztus nevében való keresztség azt jelzi, hogy a hívő őhozzá tartozik, az ő szolgálatában áll, sőt az egyház maga a misztikus Krisztus. Az egybetartozás és a szeretet azt követeli, hogy egy tag javának mindegyik örüljön, és fájalmában is mindegyik részt vegyen. A szeretetközösségben is az ilyen együttérés növeli az örömet, és erőt ad a szenvedés elviselésére. Beszél az apostol a különböző karizmákról és adományokról, melyek az egyház közös javát szolgálják, de az együttműködést a szeretet biztosítja. A szeretet útját mindennél magasabb utúnak nevezi, melynek felsőbbrendűsége abban áll, hogy nélküle a többi karizma üres marad. A szeretet gyakorlása nem feltűnő tettekben nyilvánul meg, hanem a mindennapi élet pillanataiban. A keresztény embert szent, titokzatos kötelék fűzi a másik keresztényhez, magá az élő Krisztus.

D. M.

JANUÁR

Január hagyományos magyar neve Boldog-asszony hava.

Ebben a hónapban van **Szalézi Szent Ferenc püspök, egyháztanító** emléknapja. Szalézi Ferenc Bonaventura 1567. augusztus 21-én született Franciaországban, a salesi kastélyban. Családja ősi savoyai nemesi család, amelynek tagjai mélyesen ragaszkodtak katolikus hitükhöz. Ferenc a legidősebb a tíz gyermeket nevelő családban. Első nevelője a kastély káplánja, Jean Déage volt, aki egész pályáján kitartott mellette. Tanulmányi évei alatt több kollégiumba járt, 1582-től a párizsi jezsuitáknál tanult. Már tizenegy évesen feladták neki a tonzúrát, hogy egyházi javadalmakat élvezhessen, bár családja nem szánta papi pályára.

1588 nyarán a vallásháborúk miatt apja visszahívta Savoyába, majd Padovába küldte, ahol a család kívánságának megfelelően jogot tanult. Emellett a saját örömeire teológiai tanulmányokat is folytatott. Jezuíták és teatinusok révén megismerte A lelki harc című könyvet, s ez nagy hatást gyakorolt lelki életének fejlődésére. 1591-ben jogi doktorátus szerzett, majd római és loretoi zárandoklatra ment.

Ekkor erősödött meg benne az elhatározás, hogy pap lesz. A családja kívánságát, hogy házasodjon meg, visszautasította. Nagybátyja Szalézi Lajos kanonok segítségével szállt szembe a család akaratával. Ő összekötetésbe lépett a genfi püspökkel, aki pápai jóváhagyással Ferencnek adományozta a genfi Szent Péter-káptalan préposti címét. Az egyházmegyében ez volt a

legmagasabb rang a püspök után. Ez hízelgett a család hiúságának, s így megkapta az apai beleegyezést. Ferencet 1593-ban pappá szentelték.

Először Thono vagy Chablais vidékének lelképásztori ellátását bízták rá. Ez olyan te-

rület volt, ahol 1536-ban erőszakosan kálvinizmusra térítettek. A savoyai herceg visszahódította a területet, melyet most vissza kellett téríteni a katolikus hitre. Ferenc ezt a feladatot a nehéz körülmények ellenére ki-

válóan végezte. Nagy volt a megtérések száma. A sikerek hatására a püspök Ferencet kinevezte segédpüspökké. A püspök halála után 1602. december 8-án utódjául Ferencet választották. Ettől fogva Ferenc minden erejét a hegyvidéki püspökség lelkipásztori feladataira összpontosította. Kortársai teljes joggal látták benn a kötelességének élő püspök eszményképét. Nemesek, polgárok, szegényparasztok egyaránt számíthattak püspökük segítségére.

Bevezetés a lelki életbe című műve útmutatóul szolgál a keresztényeknek. A könyvben kifejti, hogy a megszentelődés nem függ egy meghatározott élethelyzettől.

A vizitációs nővérek közösségét a Ferenc által meghatározott szabályok szerint alapították.

1616-ban jelent meg az **Értekezés az istenszeretetről** című könyve, mely rövid idő alatt a lelki irodalom klasszikus írásává lett.

Ferenc lemondott arról, hogy több könyvet írjon, még többet foglalkozott egyházmegyéje ügyeivel. Egyre magányosabb lett, és még inkább az aszkézis felé fordult.

1618-ban Párizsba utazott, ahol hatalmas tiszteletadással vették körül. Ebben az időben szervezete már egyre gyengébb lett. 1622. december 28-án a lyoni kolostorban érte a halál.

Salézi Szent Ferencnél elsősorban az emberekkel való jóságos bánásmódját kell kiemelnünk. Jellemző rá egy híres mondata: **„Egy csepp mézzel több legyet lehet fogni, mint egy hordó ecettel.”**

Salézi Ferencet 1661. december 8-án boldoggá, 1665. április 19-én szentté avatták; 1877. november 16-án egyháztanítóvá nyilvánították.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2002.

K. E.

Tudjuk-e?

- hogy Don Bosco Salézi Szent Ferencről nevezte el az általa alapított szerzetesrendet?
- hogy Salézi Szent Ferencet XI. Pius pedig az **írók és a katolikus sajtó védőszentjévé** tette?

Hallatlanul nagy az „írástudó” ember felelőssége. Nem véletlenül lett Salézi Ferenc a tollforgatók védőszentje, hiszen az írás „hatalmát” felhasználva sikerült a hitüktől elszakított emberek szívéhez megtalálni az utat.

Adja Isten, hogy korunk „tollbajnokai” is mindenkor tényszerűsége és egyszerű, világos fogalmazásmódra törekedjenek, kérjük ehhez Salézi Szent Ferenc közbenjárását!

A 2008-AS ESZTENDŐRE

SZENTMISÉK:

Hála Istennek szép számmal vagyunk a vasárnapi szentmiséken és ünnepeinken. Ez mindenképpen örömteli és biztató jel. A gyerekek is „szaporodnak”, főként a ½10-es szentmisén egyre több gyerekes családot látunk. Ez a jövőnk záloga. Hála a fiatal szülőknek, akik igent mondanak az életre, gyermekeket vállalnak és nevelnek.

Néhány kiemelt, ünnepi szentmisénk

2008-ban:

- *Február 3.* Don Bosco ünnep, vendégünk volt Frank Pál atya
- *Május 25.* Elsőáldozás, 12 gyermek elsőként vehette magához Krisztus testét
- *Június 1.* Bérálás, vendégünk volt Dr. Udvardy György püspök atya
- *Augusztus 20.* Templombúcsú, vendégünk volt Dr. Paskai László bíboros atya
- *Szeptember 21.* Dobis Ervin atya gyémántmiséje
- *December 5-7.* Adventi Triduum, vendégünk volt Dr. Nemeshegyi Péter atya
- Rorate szentmisék – adventi hétköznapokon reggel hatkor. Sokan kezdték a napot szentmisével, szép időszak volt. Az utolsó roratén 120-an voltunk.

NÉHÁNY ADAT A SZENTSÉGEKRŐL ÉS A SZENTELMÉNYEKRŐL:

Keresztelések száma: 28
Bérmálkozók: 15
Szentáldozás: kb. 15000

Esküvők: 5

Temetések: 73

MÁS TEMPLOMI PROGRAMOK, KIÁLLÍTÁSOK:

Igényes, gazdag anyaggal került megrendezésre a Biblia kiállítás 2008 tavaszán. Közösségünk tagjai több mint 60 különböző kiadású és nyelvű Bibliát hoztak el.

Tavaly augusztus 20-án ünnepelte templomunk a 70 éves szentelési évfordulót. Ez alkalomból szép templomtörténet kiállítást láthattunk a templom különböző korszakaiból, sok képpel illusztrálva a szerteágazó adatokat, írásokat. Az évfordulóra a Szent Margit templomtól Szent István ereklyét kaptunk ajándékba.

Szintén az évfordulóhoz köthető Sík Sándor Szent István c. művének előadása, mely komoly munkát igényelt közösségünk amatőr színészeitől. Sokak kérésének eleget téve, a darabot március 14-én ismét előadjuk. Ez alkalomból kölcsön kaptuk a Szent Korona másolatát a Mátyás templomtól. Szentélyünkben elhelyeztük az új bronzból készült feszületünket.

ZARÁNDOKUTAK, TÁBOROK, KIRÁNDULÁSOK

- *Január 5.* Püspökszentelési zarándoklat hajnalban a Pilis hegységben Esztergomba, Dr. Székely János atya püspökké szentelésére – 15 fő

- **Február 9.** Kirándulás a Pilisben az „egri várhoz” – 13 fő
- **Február 22–24.** Bértáncos lelkigyakorlat – Bajót, közösen a Soroksár újtéplei fiatalokkal – 30 fő
- **Május 16–17.** Bértáncos lelkigyakorlat – Csobánka – 10 fő
- **Május 24.** Autóbuszos kirándulás Gönc – Vizsoly – Sáropatak útvonalon a Biblia évéhez kötődően – 40 fő
- **Június 16–20. és június 23–27.** Napközi tábor két héten át a Don Bosco ifjúsági házban – 50 fő
- **Július 6–12.** Hittanos nyári tábor Bercelben általános iskolásoknak – 20 fő
- **Július 21–27.** Hittanos nyári tábor Szögligeten a középiskolás korosztálynak, négy plébánia összefogásával – 60 fő
- **Október 11.** Férfi- és fiútúra az Alacsony Tátrába – 21 fő
- **Október 17–22.** Római zarándokút – 25 fő
- **Október 26.** Kerékpárral az Újköztemető 301-es parcellájába – 30 fő
- **November 21–23.** Általános iskolás minitábor – hittanos hétvége Bajóton – 21 fő
- **November 14–15.** Ifjúsági minitábor – hittanos hétvége Dömösön – 10 fő

PLÉBÁNAI CSOPORTOK

Hála az Úrnak többféle csoport működik a plébániánkon. Hittancsoportok általános iskolásoknak, ifjúsági hittanok középiskolásoknak és egyetemistáknak, felnőtt hittan-katekumenátus, bibliaóra. Van gyerek és felnőtt énekkarunk, működik aszszonykór a plébánián. Szép számmal vannak akik rendszeresen szentségimádáson vesznek részt és azok is akik naponta imádkoznak egy-egy tized rózsafüzért közösségi és egyéni imaszándékokra.

FELÚJÍTÁSOK

Hála a hívek anyagi támogatásának és nyertes egyházmegyei és önkormányzati pályázatainknak, sok felújítási munkát is sikerült elvégezni a plébánián.

- a Plébánia tetőzetének felújítása (bontás, szigetelésjavítás, fóliázás, új pala)
- nyílászárócserék
- burkolat, padlólap cserék
- sekrestye felújítás
- új fűtésrendszer, gázkazán csere
- konyhafelújítás, villanyszerelés, festés.

Hála és köszönet Istennek és mindazoknak, akik bármilyen módon támogatták plébániánkat, közösségeinket az elmúlt esztendőben!

TÜRELEM, SZERETET ÉS DICSÉRET – ÉNEKKART TEREM

Beszélgetés *Fodorné Horváth Krisztinával, templomunk énekkarának vezetőjével*

• **Kriszti, mesélj először egy kicsit magadról!**

– Én is vallásos családból származom, nagymamám volt buzgó templomba járó, vele mentünk mi is hébe-hóba. Közel laktunk akkoriban szüleimmel az Örökimádás templomhoz, oda jártam hittanra, ott voltam elsőáldozó. Amikor tízéves koromban Újpalotára költöztünk, akkor ez valahogy megszakadt. A család számára akkoriban ez nem volt túl fontos. Téltek-múltak az évek, éltük az átlagos családok megszokott életét, de valamiféle űr keletkezett bennem. Sok minden nem sikerült.

• **Már ekkor is szerepe volt a zenének életedben?**

– Gyerekkoromtól kezdve tanultam zongorázni zeneiskolában. De mindig nagyon tetszett nekem az orgona. Már elvégeztem a középiskolát, amikor egy barátnőm mondta, hogy megy a Kántorképzőbe, rögtön arra gondoltam, hogy ott bizonyára lehet orgonát is tanulni. Felcsillant előttem, hogy ha én is odamennénk, akkor közelebb kerülhetnék a vágyott hangszerhez, az orgonához. Így is lett: jelentkeztem a Budapesti Kántorképzőbe. Érdekes dolog ez, mert így mondhatom, hogy a hangszer szeretete vezetett vissza az Úrjézhushoz, a vallásos életbe. Úgy éreztem, hogy az az űr, ami az életem folyamán keletkezett, az kezdett egyre

inkább újra kitöltődni. Egyszerre a helyére kerültek az egyéb dolgaim is: pl. sikerült bekerülnöm a főiskolára, ének-zene – karvezetés szakra.

A Kántorképző is nyomot hagyott bennem; akkor tértem vissza a vallásos életbe. Ott megtapasztaltam azokat a kegyelmeket, amelyek ilyenkor az embert megérinthetik. Engem a felvételem alapján rögtön második évfolyamra vettek fel, tehát 3 évet jártam

összesen, és nagyon sok dolgot megtanultam pl. a liturgiát, az orgonajátéka alapjait. Amikor elvégeztem, úgy tűnt, hogy ez pálya itt abba is marad, de hamarosan az újpesti Baross utcai szalézi templom kántort keresett. Két évig kántorkodtam ott. Nagyon szerettem ezt a munkát. Jó volt, hogy egyszer-egyszer eljött az anyukám is, nagyobb ünnepekkor esetleg az egész család is bemerészkedett a templomba.

A főiskola elvégzése után Zeneiskolában dolgoztam, zongora- illetve szolfézstanárként. Harmincévesen férjhez mentem, távolra kerültem Újpesttől, de csak amikor az első gyermekünket, Bernadettet vártam, akkor hagytam abba végleg a kántorként való munkát. Augusztus 15-én, Nagyboldogasszonykor orgonáltam utoljára, nagy pocakkal már alig fértem az orgonához. Nagyon nagy szeretettel emlékszem vissza erre az időszakra, erre a közösségre.

Az ezt követő időszakban elsődlegessé vált a család. Amikor férjhez mentem akkor költöztünk Pestszentlőrincre, a férjem idevalósi, először a KISZ-lakótelepen laktunk, és 10 éve költöztünk ide a Honvéd utcába. Három gyermekünk született: *Bernadett*, *Barnabás* és *Benjamin*. Keresztelésük kapcsán ismerkedtünk a kerületi templomokkal. Barnabást a főplébánián keresztelték, Benjámint pedig már itt a Szemerén. Pál atya keresztelte. Érdekes volt, hogy nagymamám nagyon összebarátkozott Pál atyával, és nagyon boldog volt attól, hogy időskorára lelki vezetőt talált Pál atyában.

Benjamin keresztelője után vertünk gyökeret a szemeretelepi templomban. De párhuzamosan jártunk és járunk máshova is, mert a férjem baptista, és a Kispesti Baptista Gyülekezetnek aktív tagja. Úgy érzem, hogy minket gazdagít az, hogy más keresztényekre is van rálátásunk, megtapasztaljuk, hogy ők hogyan követik az Úrjézust. Úgy érzem,

hogy mi ezt a családukban nagyon szépen meg tudjuk élni. Mindketten aktív tagjai lehetünk a saját közösségünknek, de kicsit a társunkéhoz is odatartozunk. A gyerekeket is visszük mindkét helyre magunkkal, és kétfelől szívják magukba a jót.

• **Hogyan kerültél kapcsolatba az énekkarral?**

– Bognár Magdin keresztül; édesapja halála után nem volt vezetője az kórusnak. Magdi kérdezte meg tőlem, hogy nem lenne kedvem elvállalni a vezetést, mert nagyon lelkes kórustagok vannak, akik szeretnének továbbra is énekelni. Elvállaltam, és azóta is szívügyemnek érzem. Kb. 25-en vagyunk, néhányan jöttek is. Persze, mint mindenütt, itt is van egy mag, akikre mindig lehet számítani, a többiek meg attól függően jönnek, hogy marad-e rá idejük, de mindenki igyekszik ott lenni. Eddig inkább a nagyobb ünnepekhez kötődően énekelünk, de az a tervem, hogy egyre több vasárnap is énekelhessünk.

A kórusnak egyfajta missziós feladata is van. Karácsony táján el szoktunk menni idősek otthonába énekelni, és ott nagyon örülnek nekünk. (ld. a kapcsolódó cikket – szerk.) Sőt az idén már azt is kérték tőlünk, ha lehet, akkor húsvét táján is menjünk énekelni. Nagy örömmel el is vállaltuk.

• **Biztosan vannak azért nehézségeitek is, hogyan lehet ezeket kezelni?**

– Természetesen a közös munka sok szépsége mellett azért nehézségek is adódnak. Nehezíti a feladatot, hogy nem mindenki tud kottát olvasni, ezt megpróbáltam azzal áthidalni, hogy egy-egy alkalommal tartunk szólampróbákat, így hatékonyabban tudunk felkészülni az összprobákra. Úgy érzem, hogy egyre jobban fejlődik az énekkar, egyre tisztábban énekelünk, és egyre kevesebb próba szükséges ahhoz, hogy egy-egy mű összeálljon. Fontosnak

tartom a dicséretet, mert ez önbizalmat ad. Talán ettől is tudunk egyre tisztábban énekelni, hogy mindig találok valami kis apróságot, ami miatt van miért megdicsérni az énekkart. Lehet, hogy még nem volt tökéletes, de már felcsillant valami abból, hogy itt majd kikristályosodhat valami gyönyörűség. Nagyon örülök annak, hogy olyan visszajelzéseket kapunk, hogy ez fejlődés a híveknek, a közösség tagjainak is feltűnik. Hisz azért éneklünk, hogy emeljük a szeretés szépségét, dicsérjük az Úrjézust, hála adjunk mindenért, és örömet okozunk a közösségnek. Mindenképp meg szeretném említeni azt a tapasztalatunkat, hogy amikor szentmisén vagy áhítaton éneklünk, mindig úgy érezzük, hogy megkapjuk hozzá felülről is a segítséget: a Szentlélek által mindenki a legjobbat tudja adni, öszszeszedetten tud jelen lenni.

A kórus legnagyobb erényének a lelkese-dést tudom mondani, ez visz minket előbbre. Nekem nagyon jól esik az a szeretet, amit a kórustagoktól kapok. Nagyon nagy

dolognak tartom, hogy ezek az emberek rászánják az idejüket az éneklésre, vannak itt többgyerekes családapák, családanyák. Inkább ezt választják az otthoni pihenés helyett, és eljönnek, és egy ilyen magasztos dologra szánják az idejüket. Már az első pillanattól fogva Bognár Magdi mindenben a segítségemre volt, és a mai napig nagyon sok segítséget kapok tőle. Ugyanígy nagyon nagy segítséget jelent nekem, hogy Schütt Zoli összerendezi, fénymásolja a kottákat, ugyanígy Vadas Hajni maximális támogatását is megkapjuk, nagy szeretettel kíséri a kórust a szentmiséken.

• *Az énekkar – legalábbis a külső szemlélő számára – többnek tűnik, mint egy kórus, inkább baráti társaságra, közösségre emlékeztettek...*

– Igen. Igazi kis közösséggé formálódott az énekkar, kíváncsiak vagyunk egymásra. Pl. a próbák elején, amikor összefövünk, nem tudjuk rögtön elkezdni az éneklést, mert mindig mindenkinek van valami megbeszélőnivalója a másikkal, és jól is

van ez így. Vannak közös szokásaink: pl. megünnepeljük a névnapokat, éneklünk egymásnak, három-négyhavonta kicsit tovább ott maradunk, hozunk süteményt, beszélgetünk, és megünnepeljük azokat, akiknek az adott időszakban névnapjuk volt. Ez az együttlét is nagyon kedvesek, tudunk egymással beszélgetni. Szeretném, ha szokássá válna, amit tavaly elkezdtünk. Az évad végén júniusban nálunk a kertben összegyűlünk, és kicsit beszélgetünk, bográcsban főztünk. Természetesen énekelünk is.

• **Hogyan áll össze az énekkar repertoárja?**

– Tanulunk olyan énekeket, amiket régebben is tanultak. Ezen felül vannak olyan énekek, amik esetleg mindenkinek ismeretlenek, ismerkedünk a széles zenei palettán különböző stílusokkal. Arra törekszem, hogy legyen régebbi zene, de legyen kicsit modernebb is, legyen komolyabb, de legyen kicsit könnyedebb is. Igyekszem olyan műveket válogatni, ami örömet sugároz, fontos, hogy a kereszténység örömhíre az énekeken keresztül is eljusson a hívekhez.

Hetente egyszer próbálunk, általában péntekenként, de néha szombaton. Ha valakinek van kedve csatlakozni, azt nagy örömmel vesszük. Szopránra, amelyik viszi a dallamot, nagy szükségünk lenne, de ugyanígy várunk lelkes énekelni szeretőket a basszusba. Néha-néha a férjem is beszáll segíteni, sajnos a próbákon nem tud jelen lenni, hiszen ő akkor a gyerekekre vigyáz. Otthon átveszem vele, amit énekelni fo-

gunk, és akkor ő is részt tud venni a közös éneklésben. Ő is zeneértő ember, 8 évig hegedült. Erősítésként még a lányomat is be szoktam vonni, ő szopránt énekel.

• **Hogy viszik tovább a gyerekek a zene iránti szeretetét?**

– A Vörösmarty Mihály Ének-zenei Általános Iskolába járnak. Mindenki tanul hangszeren. Bernadett zongorázik, Barnabás csellózik, Benjámint most kezdett hegedülni, úgy hogy otthon egy kis kamarazenekegység készül. Közösen még nem zenélünk, de közösen énekelni szoktunk, én pedig kísérem zongorán.

• **Időnként kántorként is jelen vagy a templomunkban: pl. az adventi rorátékon végig te voltál a kántor.**

– Mivel Hajninak kisbabája van, akinek szüksége van hajnalonként az anyukájára, így ő idén nem tudta elvállalni a rorátékat. Amikor Zoli megkérdezett, hogy el tudom-e vállalni, először rögtön igent mondtam, de utána megijedtem, hogy mit is vállaltam, én ugyanis nagyon nehezen kelek fel reggel. Nagy kihívás volt, szép próbatétel, és most már mondhatom, hogy egy lelki megújulást is hozott, egyfajta feltöltődést adott a roráték különös hangulata.

Mostantól a fél 8-as vasárnapi miséken én orgonálok reggelente, mert a másik kántorhölgy elment szülési szabadságra, így aztán minden vasárnap kicsit kántorkodom, és természetesen szeretném az énekkart a legjobb tudásom szerint még hosszú ideig vezetni.

N. Gy.

■ Énekkarunk elhatározta, hogy az idén is elmegy az öregek otthonába. Úgy gondoltuk ebben az évben karácsony előtt lepjük meg az ott élő időseket.

Egy kellemes kora délutánon gyülekeztünk a plébánia előtt, és autókkal egymást követve „száguldottunk” Kőbánya központja felé: mentünk mi főútvonalon, majd tekeregtünk kis utcákban, tereken, és legnagyobb meglepetésemre a nagy szalagházak között egy gyönyörű kis kastélyt találtunk, mint a mesében. A kapussal való rövid egyeztetés után az impozáns bejáraton át egy nagyon kellemes díszterembe jutottunk, ahol már szép sorba rendezett székeken ülve vártak minket az otthon lakói.

Egy nagyon kedves hölgy, aki a földszinten a díszteremmel szemben lakott, helyet is kínált minket.

Hamarosan ez a szép épület megtelt dallal és zenével. A zenélésben még alkalmi segítőnk is akadt a lakók közül, a kedves zeneértő Józsi bácsi, aki klarinéton kísérte a jól ismert karácsonyi énekeket. Két vers is elhangzott közben, és egyszer csak azt vetük észre, hogy a nézők is velünk énekeltek. Igazi ünnepet tudtunk varázsolni az idős emberek szívébe, a zene szárnyán újra átélhették a Karácsony örömét, azt, hogy megszületett a Gyermeke, a Megváltó.

Szerény ajándékkal, pár szeretteljes szóval kedveskedtünk, öleléssel búcsúztunk.

Kifelé jövet a mi szemünkben is meghatottság volt. Ismét megtapasztalhattuk, hogy nagyon jó örömet szerezni másoknak.

Megérte ezt a kis fáradságot. Remélem jövőre is ott leszünk egy Karácsony körüli kora délutánon.

Sz. K.

■ Szenteste délután a plébániaközösséghez tartozó gyerekek mutatták be a Kisjézus születésének történetét egy székelyföldi **pásztorjáték** keretében. Angyalkák, pásztorok, és természetesen a Szent Család megjelenítése a templomban összegyűlt sok felnőttnek és gyermeknek szerzett örömet a karácsonyi készülődésben. Köszönet érte annak a csaknem húsz gyereknek, aki iskola utáni délutánjait, illetve a téli szünet első napjait szöveg tanulással és próbákkal töltötte.

■ Az éjféli mise előtti félórát immár hagyományosan a **felnőtt kórus** tölti meg tartalommal. Zenés-irodalmi összeállításukkal mintegy kinyitogatták a templomban gyülekező hívek szívét, hogy oda a szentmise örömhírében könnyebben tudjon beköltözni Jézus. Énekkaraink szolgálata végigkísérte a karácsonyi szentmiséket. Köszönet érte.

■ December 28-án ünnepeltük **Szent Család vasárnapját**. Ezen a vasárnapon a házaspárokért imádkoztunk a szentmisén.. A Czetényi házaspár előimádkozása segítségével a párok megújíthatták házassági fogadalmukat. XVI. Benedek 2007 decem-

berében, Szent Család vasárnapján a következőket mondta: „Isten Fiát Mária és József szeretete vette körül, amikor e világra jött. Az Ő titkáról elmélkedve arra buzdítom a keresztyén családokat, hogy tapasztalják meg életükben az Úr szerető jelenlétét, s ugyanakkor Krisztus emberszeretetétől indítva tegyenek tanúságot a világban a szerelem és a szeretet, a házasság és a család szépségéről. A család, amely egy férfi és egy nő felbont-hatatlan szövetségére épül, az a kiváltságos környezet, amely az emberi életet – annak kezdetétől természetes végéig – befogadja és óvja. Érdemes tenni a családért és a házasságért, mert érdemes tenni az emberért, aki Isten legértékesebb teremtménye.”

■ Az adventi időszak alatt **búzamagokat** gyűjtöttünk. Felajánlásaink, szentmiséink átélt örömeink, szenvedéseink mind-mind egy-egy búzamazgként kerültek be a templom egyik asztalán elhelyezett cserépedénybe. Abban bízunk, hogy elegendő lisztet tudunk örölni a közösség búzamazgaiból ahhoz, belőle a **szilveszter esti hálaadó szentmisén** kenyér kerülhessen az oltárra. Így is lett: a mi búzamazgajainkból sült kenyér változott át Krisztus testévé, hogy aztán az Úrjézus testeként, az Oltáriszent-ségben visszatérjen hozzánk.

A hálaadó szentmise után az ifjúsági hit-tanosok egy része a plébániai alagsorban

vigadozott szilveszter éjszakáján. Az estét Zsolt atyával filmnézéssel, társasjátékozással, beszélgetéssel és természetesen eszemiszommal töltötték. Éjfélkor a harang fölötti toronyba másztak fel, hogy onnan tekintsenek szét a nagyvilágba, és élvezzék a színpompás tűzijátékokat.

■ Plébániánk az idén is részt vett az **ökumenikus imahét** programjában. A 2009-es imahét mottója: „...**legyenek egyé kezében**” (Ez 37,17).

Ahogy az már tavaly is történt, az imahét estéin mindig más templomban gyűltek össze a kerületi keresztyének. Az idén plébániánkon kívül a szomszédos református, a Honvéd utcai baptista, a Kossuth téri evangélikus gyülekezet és a Havanna telepi Szent László Plébánia csatlakozott az imahét programjaihoz. Estéről estére a központi útmutató nyomán zajlottak az imádságos együttlétek. Mindig vendég atya tartotta a szentbeszédet, a mi templomunkban például a baptista lelkész prédikált.

Az imanyolcadot első alkalommal 1908-ban az egyesült államokbeli Graymoorban Paul Wattson anglikán pap szervezte meg, úgy választva a dátumot – január 18–25. –, hogy az imádságok egybeessenek Szent Péter székfoglalása és Szent Pál megtérése ünnepével.

(Lásd a 13. oldalon kezdődő írást is!)

IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT

„...legyenek egygyé kezekben” (Ezekiel 37,17)

Az idei imahét – melynek anyagát a Dél-koreai Katolikus Püspöki Kar a protestáns testvérekkel közösen állította össze – központi gondolata ez volt: Legyenek egygyé kezekben (mármint mi emberek Isten kezében).

Az erre a hétre összeállított imafüzetben minden napnak megvolt a külön témája is: *Szentől szembe a régi és új megosztottságokkal, Szentől szembe az erőszakkal, háborúval, Szentől szembe a gazdasági igazságtalansággal, Szentől szembe a környezeti válsággal, Szentől szembe a hátrányos megkülönböztetéssel, társadalmi előítéletekkel, Szentől szembe a betegséggel, szenvedéssel, Szentől szembe a vallási sokszínűséggel, Kereszt(ty) ény reménységünk meghirdetése a világban.*

Az imahéten a koreaiakról mint szervezőkről többször is szó esett: Sorsukkal is a megosztottságot példázzák: Észak- és Dél-Korea. Északon diktatórikus, kommunista

rendszer, délen: szabados kapitalizmus, ami „a sötétségből, bűnből eredő megosztottság” (Győri Gábor ev. lelkész).

Volt egy koreai énekünk is, ami mindennütt elhangzott: *„Béke Ura jöjj el már, így kér a te néped. / Áraszd reánk Lelked, hogy egy test legyünk Benned.”*

Az idei imaórák (hasonlóan a tavalyihoz) a Kossuth téri evangélikus templomban, a Sallai úti baptista imaházban, a szomszédos református gyülekezet közösségi házában, a Havanna-telepi Szent László Plébánián és nálunk voltak, mindig esti hat órai kezdettel.

Az egyórás közös imaalkalmak mindig a következőképp zajlottak: A házigazda köszöntötte a hívőket, bevezető ima (vendég-lelkész), Olvasmány (Ószövetségből), Szentlecke (Újszövetségből), Evangélium, közös hitvallást, igehirdetés (vendéglelkész), sőtán imák, Miatyánk, békeköszöntés és áldá-

sok (minden jelenlévő lelkész). Mindez sok énekléssel, zsoltározással színesítve. A hívek az énekkel, felolvasással és spontán imádságokkal kapcsolódtak be az áhítatba.

Az evangélikusoknál a templomi kórus énekelt, és ők is olvastak fel. Itt **Zsolt atya** prédikált. A háború megtapasztalása közvetett saját élménye, ugyanis szülei testvéreit az oroszok egy vadászpuska birtoklásáért kivégezték. **Megkülönböztette a szeretet erejét és az erőszak erejét.** Beszélt Ghandi erőszakmentes forradalmáról. A második nap a baptista testvéreknél a református **Kiss László** olvasta az evangéliumot és tanított. A globális világról beszélt, ahol minden mindennel összefügg. **Minden rossz gyökere a pénz, mivel eszköz helyett céllá lett,** s ez eltorzítja a lelkünket. A harmadik napon a Szemeretelepen **Papp János** fiatal baptista lelkész magyarázta az evangéliumot: **a mustármagról szóló példabeszédet.** Ahogy a piciny mag fává terebélyesedik, úgy terjed el Krisztus igéje az egész világon. A Miatyánk végén a Zsolt atya kérte, hogy a békeköszöntésre több időt szánjunk, s nagyobb körben rázzunk kezét egymással; még a lelkészek is lejöttek közénk. Ennek a napnak a témája: a természet kizsákmányolása. Zsolt atya ez ellen jó példának hozta fel az energiatakarékos égőket, a szelektív szemétyűjtést. Hisz azért teremtette Isten a világot, hogy jó gazdáik legyünk. Katolikusként büszkén mondta, hogy a Vatikán az első zöld állam. Erdőt gondoz Magyarországon, így széndioxid-kibocsátása nulla. A Szent Pál csarnok tetején lévő napelem látja el az Államot árammal. Búcsúzáskor Zsolt atya a kapuban minden jelenlévőnek mustármagot osztott.

A negyedik nap a református kultúrteremben **Győri Gábor** evangélikus lelkész tanított. Értelmezte az egész hét tematikáját: **a szembenézés** olyan dolog meglátására ösztönöz, amit nem szívesen veszünk észre, mert **kötelezett-**

séget ró ránk. Az igazságtalanság az Istentől való elfordulást, a szeretetlenség pedig az ember észre nem vevését jelenti. Ne zárkózzunk el, ne forduljunk el a másiktól! Ismerjük meg helyzetét, s ne meghamisított információkra figyeljünk! Elváltasz a kiválasztottságunkból eredő felsőbbrendűség is. Egyik felekezethez tartozó sem mondhatja magát igazabbnak. Ha saját bűnösségünkkel foglalkozunk, akkor mi leszünk a megkegyelmezettek boldog közössége. Krisztusban a legnagyobb különbségek is megbékélnek. Pl. tanítványai közt volt a vámos Máté és a zelóta Jakab. Utalt a Galata levélre, hogy Krisztusban egyek vagyunk: s nincs férfi vagy nő, szolga és szabad, zsidó és pogány, szegény és gazdag, cigány és magyar, jobboldali és baloldali, konzervatív és liberális, keresztyén és nem keresztyén, katolikus és protestáns, kiségyházi és történelmi egyházi. Az egység elégséges és szükséges feltétele: Krisztusban lenni. A Krisztusban katolikus és a Krisztusban evangélikus, a Krisztusban cigány és a Krisztusban magyar továbbra is különböző, de boldog egységben élnek. Az ötödik nap a Havanna-lakótelepen voltunk, a házigazda **Bertalan atya** volt. Itt ismét Kiss László mondott tanítást. A spontán imát a helyiek mikrofonba mondott imái vezették be. Az ima végén egy helyi hívő egy még gyermekkorában tanult koreai dalt koreaiul énekelt. A mellékoltár mellé egy egységet szimbolizáló **kiállítás** készítették, mely egy Szent Pál megtérését ábrázoló képből, két összekötött fahasábból, egy hajó makettből és idézetekből állt. Minden darab az egységet, az egyház egységét jelképezte. A kijáratnál még ajándékot is kaptunk: mindenki elvihetett egy kis borítékban két pálcikát kis zsinnegel. A borítékra az imahét mottója volt felírva „legyenek eggyé kezedben”. S legvégül agapéra hívtak minket a közösségi termükbe, továbbélve a testvériséget, barátkozva egymással.

N. E.

TEPSIS KRUMPLI

Hozzávalók:

(a család létszámától függően) 1 kg krumpli

- 30 dkg liszt • 10 dkg őrölt pirospaprika
- 1 db nagyobb vöröshagyma • 2 dl tejföl • 20 dkg trapista sajt • 10 dkg vaj •

1 pár sütnivaló kolbász és májashurka • savanyúságként ecetes almapaprika vagy uborka illik hozzá

Elkészítése:

A krumplit meghámozzuk, megmossuk és felszeleteljük karikára. A lisztet egy nagyobb edénybe összekeverjük a pirospaprikával és a karikára vágott krumplit beleöntjük. Az edényt addig rázogatójuk, míg minden szeletelt krumpli lisztes lesz. A vaj felével kikenjük a tepsi, és a vöröshagyma felét rászeleteljük. Ezután a krumpli felét is rátesszük, és azután a kolbász és a hurkát. A krumpli másik felével betakarjuk, rászeleteljük a vöröshagyma másik felét és a vaj felét. Fóliával betakarva sütőben puhára sütjük. Ha a krumpli megsült, levesszük a fóliát és először a tejfölt, majd a reszelt sajtot a tetejére szórjuk, és a sajt olvadásáig visszatesszük a sütőbe.

(Nagy Lajosné, Kati néni receptje, annak idején a televízió *Főzőcske, de okosan* című műsorában is szerepelt vele)

FARSANGI FÁNK

Hozzávalók:

- 60 dkg liszt • 4 dl tej • 3 dkg élesztő
- 6 db tojássárgája • 6 dkg vaj • 6 dkg kristálycukor • 2 cl rum • só • olaj a sütéshez • baracklekvár • porcukor • vaníliás cukor

Elkészítése:

1. megkelesztjük az élesztőt: 1 dl langyos tejet és cukrot öntünk az élesztőhöz, majd megvárjuk, míg felfut;
2. habverővel kikeverjük a tojássárgáját kristálycukorral és rummal;
3. felolvasztjuk a vajat;
4. lisztet, langyos tejet, megkelt élesztőt, felolvasztott vajat hozzáadjuk a kikevert tojássárgájához;
5. fakanállal összedolgozzuk a tésztát, amíg hólyagosodni nem kezd;
6. belisztezzük a tészta tetejét, konyharuhával letakarjuk és kelesztjük;
7. megkelt tésztát lisztezett felületen ujjnyi vastagra nyújtjuk;
8. fánkszagatóval kivágjuk a tésztát, lisztezett felületre helyezzük, letakarjuk és pihentetjük;
9. fánk közepét két ujjunkkal összenyomjuk
10. fedő alatt, nem forró olajban átsütjük a fánk egyik oldalát;
11. megfordítjuk a fánkot, majd fedő nélkül átsütjük a másik felét is;
12. tálalás előtt a fánk közepére lekvárt rakunk, megszórjuk porcukorral és vaníliás cukorral.

(Simsa Miklós mesterszakács receptje)

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 2002-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente nyolcszor

Szerkesztőség: Bodóné Edit (B. E.), Czap Zsolt (C. Zs.), Dudásné Szilágyi Márta (D. M.), Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Fényképeit közlésre bocsátotta: Fodorné H. Krisztina, Nemcsics Endre

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még: Nemcsics Endre (N. E.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407

e-mail: mustarmag18@yahoo.com

REJTVÉNY

A téglalapokba a meghatározásoknak megfelelő szavakat kell írni. A téglalapok száma megegyezik a megfejtések betűinek a számával. Helyes megoldás esetén a számozott betűkből, megkaphatjuk a liturgia szó jelentését. (a kettős mássalhangzókat pl. sz két helyvel jelöltük, pl. szék = □ □ □ □) Ezt a szót kell megfejtésül beküldeni a **mustarmag18@yahoo.com** internetes címre, vagy pedig eljuttatni a plébániára, illetve a szerkesztőségi tagok valamelyikéhez február 10-ig.

1. Ez az ének még akkor hangzik el, amikor a pap és a ministránsok nem jöttek be a szentélybe:

□(5) Y □ □(4) E □ □ □(2) Ö

2. Bevezető ének, zsoltár:

I N □ □ □(3) □ □ U S

3. Ő mutatja be a szentmiseáldozatot:

□ □(8) □

4. A Szentháromság jelét rajzoljuk ekkor magunkra:

□ □ R □ S Z □ □ □ □(9) □ □

5. Az a rész, amikor a miséző pap üdvözlí a híveket:

□ Ö □ □ □ □ □ T □ □(1)

6. A hívek gyakori válasza:

□(6) □ □ □

7. Megvizsgáljuk, hogy tiszta szívvel ünnepelhessünk:

□ E □(7) □ I I □ □ □ □ □ □

Megfejtendő szó: □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Előző számunk helyes megfejtését **Czefernek Péternétől (Marikától)** kaptuk. Jutalmát személyesen kézbesítjük.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **február 2. hétfő:** Urunk bemutatása, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe. Az esti szentmisén a hozott gyertyákat megszenteljük;
- **február 7. szombat:** a hónap elsőszombatja, ¼6-tól rózsafüzért imádkozzuk, majd 6-tól szentmise lesz;
- **február 8. vasárnap:** a szentmisék végén Balázs áldás;
- **február 13. péntek:** fatimai imaest a Havanna telepen, 5 órától rózsafüzér, majd szentmise;
- **február 22. vasárnap:** gyűjtés a Katolikus Iskolák javára;
- **február 23. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **február 25.:** Hamvazószerda, a nagyböjt kezdete, a szentmise végén hamvazkodás. Nagyböjt péntekjein ¼6-tól a keresztutat járjuk, 6 órától szentmise. Ezért nagyböjt péntekjein csak este lesznek szentmisék.

GYÓNTATÁS

Vasárnap 8.30–9.00 és 17.15–17.45 óráig, valamint egyéni megbeszélés alapján.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **február 1. vasárnap:** este ¼7-kor Molnár V. József előadása gyertyaszentelő és gyümölcsoltó Boldogasszonyról;
- **február 15. vasárnap:** délután 4 órakor a rózsafüzér társulat találkozója a plébánián;
- **február 21. szombat:** hegyi túra a Mátrában;
- **február 22. vasárnap:** délután 3 óra, dokumentumfilm klub: *A nagy kiárúsítás* c. film (rendező: Florian Opitz);
- **február 23. hétfő:** Asszonykör este 8 órától.

AZIRODAISZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.